

Stod fem meter fra Kennedy, da han blev dræbt

DALLAS - B.T.: Installatør William E. Newman, 36, hans kone Francis Gayle og deres to sønner Bill, dengang fire år og Clayton, dengang to år, var den familie, der blandt tilskuerne stod allernærmest, da de dræbende skud faldt mod præsident Kennedy.

Endnu den dag i dag undrer Mr. og Mrs. Newman sig over, at de aldrig nogen sinde blev afhørt af Warren-kommissionen. »Men, som Mr. Newman siger til B.T. »det skyldes vel nok, at vore vidneudsagn om, at skuddene kom fra græsshøjden ikke rigtig passer ind i den officielle forklaring, Warren-kommissionen senere kom frem til.«

Familien Newman forklarer om deres oplevelser fire-dag den 22. november 1963: »Vi var meget interesseret i præsidentens besøg, så vi tog ud til Lovefield flyvepladsen for at modtage Kennedy. Vi tog billeder, og bagfter drøbnede vi nærmest ind til Dealey Plaza, hvor det lykkes os at

komme til at stå lige i vej-kanten. Præsidentens limoustine var ca. en vognlængde væk, da de to første skud faldt. Vi så Kennedy række hænderne i vejret. Det virkede nærmest som en slags teaterstykke, hvor skuespilleren ligesom overspiller den rolle, at nu bliver han skudt. Da vognen kom nærmere, så jeg at Kennedys øjne stirrede ud på mængden på en underlig måde. Det var som om, han stød ikke fokuserede, på det han så på.

Smed os ned

Lige nøjagtig i det øjeblik, præsidentens bil var ud for os, faldt der et skud mere. For mig så det ud, som om Kennedy blev ramt i højre øre. Vi kunne se, hvordan den snehvide hjernemasse, blev synlig, og blodet fossede ud. Jeg skreg til min kone: »Det her er frygteligt. Vi kastede os hen over børnene og dækkede dem, mens vi lå på jorden. Det var mit helt bestemte indtryk, at skuddene passe-

rede lige hen over skulderen på mig fra et sted bagved mig i nærheden af det sted, hvor Zapruder stod og optog sin film. Senere hen har jeg set billeder, som beviser, at min teori nok har været rigtig. På billederne ser man flere politifolk løbe op mod græsshøjen mod det sted, hvor jeg troede, skuddene kom fra.

Undrer os

Det næste, der skete, var, at en journalist kom farende hen og spurgte, hvad vi havde set. Han bragte os med op til politiet, hvor de i alt havde samlet ca. 16 af de vidner, som havde stået alvener nærmest ved præsident-bilen. Der er et par stykker mere, som aldrig er fundet. Man kan se dem på billedet, men de har aldrig henvendt sig, selv om billeder og efterretningen af dem har været bragt utallige gange i dagspressen og Tv.

Vi blev alle tilbageholdt flere timer. Vi fik at vide, at det var fordi, de ville sammenligne vore forskellige

Familien Newman med sønnen Bill, fotografere forleden på Dealy Plaza i Dallas. De stod kun fem meter fra Kennedy, da han blev skudt. (Foto: AP i Dallas)

vidneudsagn. Vi forstod også på de andre, at vore vidneudsagn om, at skuddene kom fra græsshøjen var ret sammenfaldende. Siden blev vi afhørt flere gange af FBI-folk. Det blev de andre vidner også, men det var faktisk de samme spørgsmål, der gik igen hver gang.

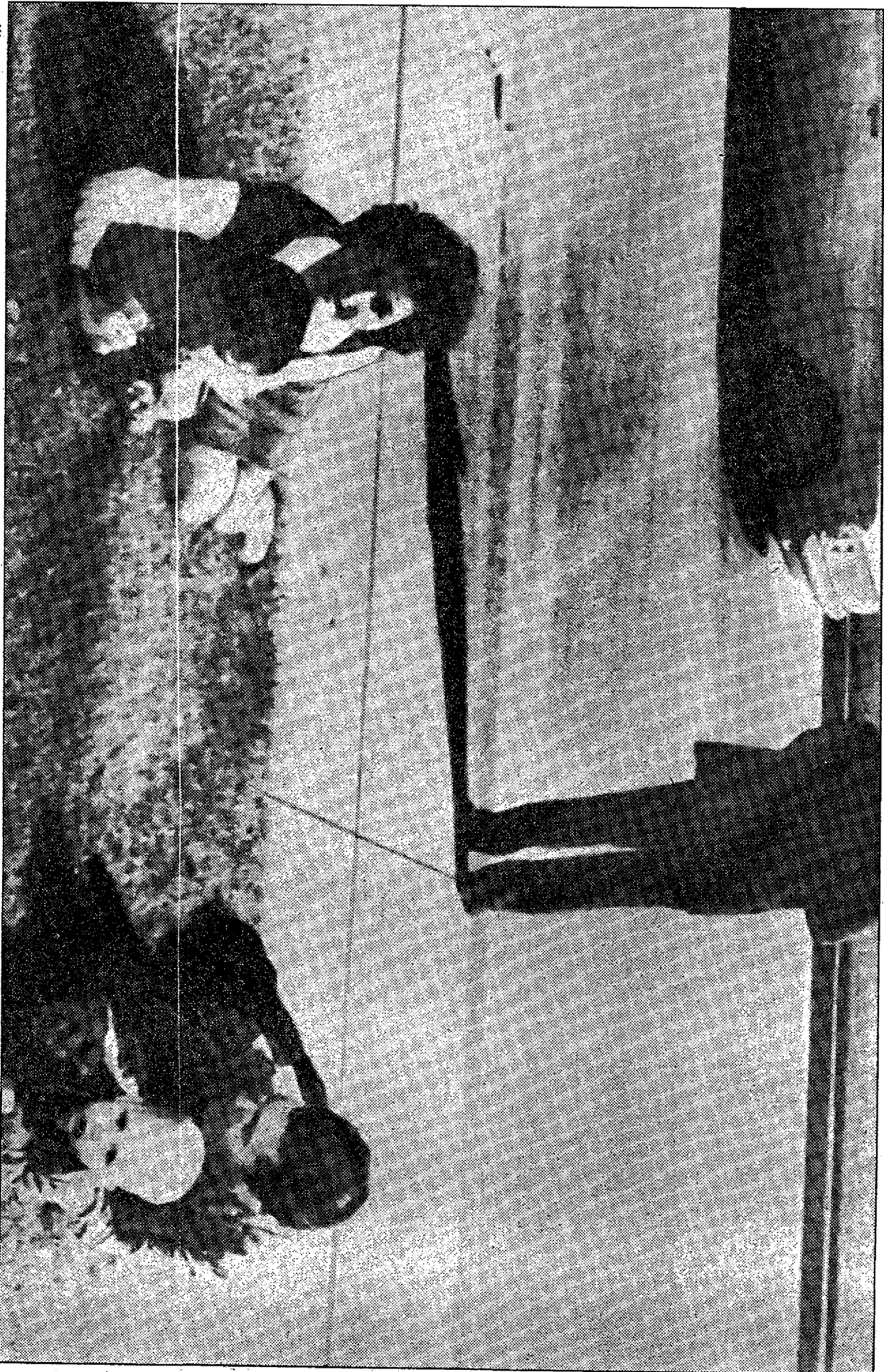
Hverken jeg eller nogle af de andre ønsker at lave en mystisk historie ud af det, vi har set, men det undrer os faktisk, at alle vi, der stod allernærmest, aldrig er blevet afhørt af Warren-kommissionen, og jeg kan ikke se andet, end at det er fordi, man allerede dengang havde besluttet sig til at gå

Passer ikke

I det hele taget er der mange ting, som jeg ikke forstår i Warren-rapporten. Der er mange ting, der ikke passer sammen med det, vi tilskuede stod og så. F. eks. står der, at præsidentens bil øjeblikkelig speedede op for at køre på hospitalet. Det passer bare ikke. Jeg så, at bilen stoppede fuldstændig, og at en Secret Service-mand fra den efterfølgende bil nåede at komme op på præsidentens vogn, inden

den accelererede kraftigt og kørte til Parkland hospitalet. (Andre billeder, som B.T. fik forevist i Dallas, viser, at Newmans forklaring sikkert er rigtig. På farvebilleder kan man se, at præsidentbilens stoplys bliver tændt, da bilen bremserede).

»En anden årsag til, at vi føler, at vi er særdeles vigtige vidner, er, at vi jo netop stod foran det vejskilt som dækkede for Zapruder i knapt et sekund, og at det måske kunne være værdifuldt, hvilke jagtagelser vi havde gjort i den døde vinkel, hvor Zapruders film ikke var i stand til at vise hele hændelsesforløbet,« slutter Mr. Newman.

Familien Newman fotografert på morddagen den 22. november 1963, hvor de kaster sig over deres to drenge for at beskytte dem mod skuddene, som de mente kom oppe fra græshøjen.